

[Indenrigsministeren.]

beholdninger, som finder Sted under de nuværende Forhold.

Den Betragtning angaaende Kreditforholdene, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) var inde paa, er jo Demagogi og ikke noget som helst andet. Det ærede Medlem talte om de fortvivlede Tilstande og om, at det selvfølgelig var Regeringens Skyld. Man kan blot tænke paa, at vi ved Krigens Begyndelse stod i en økonomisk Periode med betydeligt faldende Rente, med en gunstig Udvikling paa Penge- og Obligationsmarkedet, og saa er der sket det i Løbet af 5 Maaneder, at Obligationskurserne er sunket en halv Snes Procent, og at Renten er steget tilsvarende. Ja, saa kan nogle selvfølgelig godt mene, at det er Regeringens Skyld, men den almindelige fornuftige Menigmand kan nok tænke sig, at Krig og Krigsforholdene maaske alligevel har haft en vis Betydning her. En Diskussion paa et saadant Grundlag har ingen Interesse i noget Parlament i Europa.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds talte saa om, at man beskæftigede sig med det Spørgsmaal, der her forhandles, men derimod ikke med de Problemer, der stod i Forbindelse med at skabe et betalingsdygtigt Landbrug. Ja, det er en Bemærkning, der svarer til den, jeg lige nævnte. Jeg tror at kunne sige, at skønt Landbrugets specielle Forhold i og for sig ikke hører ind under Indenrigsministeriet, saa har de Problemer, der er skabt af Landbrugskrisen fra dens Begyndelse i 1931 og til i Dag, taget mere af min Tid i disse 9 Aar end — jeg havde nær sagt — alle andre Problemer. At ville give det Udseende af, at Regeringen eller de, der støtter Regeringen, ikke har beskæftiget sig med dette Problem, er en fuldkommen Urimelighed, naar man ved, hvad der er foregaaet her i Landet fra 1931 til 1940. Saadanne Paastande kan ikke tjene noget fornuftigt Formaal og pynter heller ikke paa den, der fremsætter dem.

Det er jo svært at gøre Mennesker tilpas. Først har jeg maattet sige, at jeg ikke med dette Forslag har tænkt paa nogen Socialisering af Landets Pengeinstitut, og nu forlanger det ærede 2det Medlem for 6te Kreds lige det stik modsatte: at jeg skal give Tilsgagn om, at der skal oprettes et stort Statspengeinstitut, som kan løse alle herhenhørende Problemer. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Løfte om. I det hele taget tyder det ærede Medlems Bemærkninger om Pengespekulation for Tiden paa, at det ærede Medlem befinder sig i en anden Verden end Øjeblikkets. Man kunde i og

for sig have ventet, at Krigsforholdenes Indtræden vilde have medført store Spekulationer; men jeg tror, at selve Krigens Udvikling og de Foranstaltninger, der er truffet, har kvalt saadanne Spekulationer. Det ærede Medlem kan sammenligne Kurslisterne for Aktiemarkedet den 1. September og nu; saa vil han se, at der er et Par enkelte Omraader, hvor Kurserne nu er højere, men ellers er det jo ikke det, denne Krig har ført med sig saaledes som den forrige. Jeg nødes derfor til at afvise det ærede Medlems Bemærkninger som ganske usagkyndige og ganske urimelige over for det Lovforslag, der foreligger.

Jeg har saa endnu en Bemærkning til den ærede Ordfører for det konservative Parti (Lange) vedrørende § 3. Det ærede Medlem gjorde her opmærksom paa det samme, som Dr. Krag anførte i Folketinget, nemlig at man ikke kunde se, at anden Sætning i § 3 alene tager Sigte paa Indfrielse af Kredit- og Hypotekforeningslaan, der er ydet efter 1. September 1939 til Nybyggeri. Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde i Folketinget om denne anden Sætning, at den nævnte Forstaaelse er naturlig, da Sætningen jo følger efter en Sætning, som lyder saaledes: „Laan ydes kun til Dækning af Omkostninger ved Byggearbejder, som er paabegyndt efter 1. Januar 1938 og fuldføres inden Udgangen af Aaret 1940“. Den nævnte Bestemmelse blev i Folketinget indsat af Hensyn til dem, der har optaget Laan, inden Laaneinstituttet bliver oprettet. Jeg skal selvfølgelig ikke have det mindste imod i et Udvalg eller maaske uden Udvalg, mellem første og anden Behandling, at overveje, om man skulde gøre den Tilføjelse, som det ærede Medlem kunde ønske.

Den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Lannung) rørte ved et meget vigtigt Problem, nemlig Tredieprioriteterne i Byggeriet. Der kan ikke være Tvivl om, at Tredieprioriteter er urimelig dyre. I dette Udtryk ligger jo ikke, at de er dyrere end Første- og Andenprioriteterne, men de er urimelig dyre under Hensyntagen til Pengemarkedets almindelige Forhold og de paagældende Laans Sikkerhed og Stilling i Prioritetsrækken. Man forfærdes somme Tider over at se og erfare, hvorledes disse Prioriteter maa betales, og at det medfører betydelige Vanskeligheder for Byggeriet, er der heller ingen Tvivl om. Jeg vil ogsaa gerne erkende, at jeg har den Anskuelse, at dette Problem: at bringe Omkostningerne ved Tredieprioriteterne ned, utvivlsomt til Dels er et Organiserings-spørgsmaal. Der er for mig ikke Tvivl om,